

بسمه تعالی

صور تجلسه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۹ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی در اجرای مقررات بند (۳) ماده (۲۵۵) قانون مالیات های مستقیم

حسب ارجاع نامه شماره ۲۱۰/۹۲۲۵۳/د مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ معاون محترم تحول هوشمند نظام مالیاتی توسط رئیس کل محترم سازمان متبوع مبنی بر طرح و بررسی موضوع "بررسی شمول یا عدم شمول مالیات نسبت به درآمدهای خدماتی حاصل از فعالیت واحدهای پژوهشی، مهندسی و فناوری در فضای مجازی یا از طریق پلت فرمها در خارج از پارک های علم و فناوری و شهرک های فناوری" در هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی، مراتب در اجرای مقررات بند (۳) ماده ۲۵۵ قانون مالیات های مستقیم در جلسه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۹ این هیأت مطرح گردید.

شرح ابهام

به موجب ماده ۹ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات مصوب سال ۱۳۸۹ و اصلاحات بعدی بر اساس بند (ج) ماده ۸ قانون جهش تولید دانش بنیان "به منظور ایجاد و توسعه شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تقویت همکاریهای بین المللی اجازه داده می شود واحدهای پژوهشی و فناوری و مهندسی مستقر در پارک های علم و فناوری و شهرک های فناوری در جهت انجام مأموریت های محوله از مزایای قانونی مناطق آزاد در خصوص روابط کار، معافیت های مالیاتی و عوارض، سرمایه گذاری خارجی و مبادلات مالی بین المللی و در چهارچوب مصوبات شورای راهبری فناوری ها و تولیدات دانش بنیان و پس از انطباق با اهداف مندرج در ماده ۱ این قانون توسط شورای مذکور، از مزایای شرکتها و مؤسسات دانش بنیان برخوردار گردند."

همچنین به موجب بند ۳ بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۱۱۳ مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ موضوع آیین نامه اجرایی ماده ۹ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات اعلام شده، "معافیت قانونی مذکور صرفاً در خصوص فعالیت های پژوهشی، فناوری و مهندسی مندرج در مجوز واحدهای فناوری مستقر در پارک های علم و فناوری موضوع ماده ۹ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها قابل اجرا است و به فعالیت های خارج از پارک علم و فناوری و هم چنین سایر شرکت های تولیدی و صنعتی تسری ندارد."

با عنایت به مراتب فوق در خصوص درآمدهای خدمات حاصل از فعالیت های مذکور توسط واحدهای پژوهشی و فناوری و مهندسی مستقر در پارک های علم و فناوری و شهرک های فناوری مندرج در مجوز

واحدهای مورد نظر که در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی، پلت فرم و نظایر آن به اشخاص خارج از پارک، ارائه می‌شود، سه نظر به شرح زیر وجود دارد، بنابراین خواهشمند است در صورت صلاحدید دستور فرمایید مراتب در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیات‌های مستقیم در شورای عالی مالیاتی مطرح شود:

نظریه اول:

با توجه به اینکه محل ایجاد بستر و انجام اقدامات تولید نرم افزار و خدمات پژوهشی و فناوری و مهندسی در داخل پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری می‌باشد لذا کلیه درآمدهای حاصل از ارائه خدمات موصوف در بستر فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی، پلت فرم و نظایر آن به اشخاص خارج از پارک، فارغ از محل دریافت یا ارائه خدمات، با رعایت مقررات از معافیت‌های مالیاتی قانون مناطق آزاد برخوردار می‌باشد.

نظریه دوم:

با اتخاذ ملاک از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۱۰۶ مورخ ۱۴۰۱/۱/۱۶، صرفاً در آمد حاصل از خدمات ارائه شده اشخاص موصوف در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی، پلت فرم و نظایر آن به مشتریان، در داخل پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری، با رعایت مقررات از معافیت‌های مالیاتی قانون مناطق آزاد برخوردار می‌باشد و درآمد حاصل از خدمات ارائه شده اشخاص موصوف در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی به مشتریان، خارج از پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری مشمول برخورداری از معافیت مذکور نخواهد بود.

نظریه سوم:

با اتخاذ ملاک از قسمت اخیر تبصره ۱ ماده ۲ آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۰۷ قانون مالیات‌های مستقیم مبنی بر اینکه "در خصوص خدماتی که به صورت غیر حضوری و از طریق سامانه‌های الکترونیکی و نظایر آن به ایران ارائه می‌شود، ارائه خدمات در ایران محسوب می‌شود." لذا کلیه درآمدهای خدمات حاصل از فعالیت‌های مذکور توسط واحدهای پژوهشی و فناوری و مهندسی مستقر در پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری مندرج در مجوز واحدهای مورد نظر که در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی، پلت فرم و نظایر آن ارائه می‌شود، در آمد خدمات خارج از پارک محسوب شده و مشمول برخورداری از معافیت مورد نظر نخواهد بود.

اظهار نظر هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی:

با توجه به ابهام مطرح شده، هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی در اجرای مقررات بند (۳) ماده (۲۵۵) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن پس از بررسی‌های لازم و شور و تبادل نظر در خصوص موضوع مطرح شده به شرح زیر اعلام نظر می‌نماید:

با عنایت به صراحت مفاد مقررات ماده (۹) قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹ و اصلاحات بعدی آن، مبنی بر برخورداری واحدهای پژوهشی، فناوری و مهندسی مستقر در پارک‌های علم و فناوری از مزایای قانونی مناطق آزاد تجاری-صنعتی جمهوری اسلامی ایران و با توجه به اینکه براساس مقررات ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری-صنعتی؛ اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیتهای اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ بهره برداری مندرج در مجوز به مدت بیست سال از پرداخت مالیات بر درآمد و دارایی موضوع قانون مالیات‌های مستقیم معاف خواهند بود، بنا به مراتب فوق و با اتخاذ ملاک از مفاد دادنامه شماره ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۱۰۶ مورخ ۱۴۰۱/۱/۱۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و مفاد قسمت اخیر مقررات تبصره یک ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی موضوع ماده (۱۰۷) قانون مالیات‌های مستقیم، صرفاً در آمد حاصل از خدمات ارائه شده اشخاص موصوف در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی، پلت‌فرم و نظایر آن به مشتریان، در داخل پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری، با رعایت مقررات از معافیت‌های مالیاتی قانون مناطق آزاد برخوردار می‌باشد و درآمد حاصل از خدمات ارائه شده اشخاص موصوف در فضای مجازی یا از طریق سامانه‌های الکترونیکی به مشتریان، خارج از پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری مشمول برخورداری از معافیت مذکور نخواهد بود.